nec valuerunt. introduxerūt poſtmodū pul=
cram puellam ornatam habitu meretricio vt
eū molliret. Quā expulit indignāter. Et in=
tactus remanens ſigno crucis ſe muniens cū
lachrimis obdormiuit. tūc duo angeli appa=
ruerūt ſibi. ꝛ ſtringētes ipm̄ in lūbis dixerūt
Ex pte dei te cingimus cingulo caſtitatꝫ. qḋ
nulla poſſit diabolica impugnatōne diſſolui
itaqꝫ verbo virginitatis donū in ſe confirma
tum accepit. ſtetit ꝑ bienniū carceratus. quē
vltimo mater diſſimulata cuſtodia abire per=
miſit. de feneſtra caſtri ꝑ funē vbi parati erāt
fratres p̄dicatores. quē ſuſceptuꝫ cū gaudio.
neapolim duxerūt. ¶ Scḋo monſtrat̄ ſan=
ctitas beati thome. ex religioſa conuerſatōne
a principio quippe vſqꝫ ad finē adeo laudabi
liter ꝛ ſancte cōuerſatōnis fuit. vt nihil in eo
rep̄benſibile potuerit inueniri. fuit equidem
humilis deuotus. pius. ſōbrius. tempatus.
ꝛ virgo puriſſimus. nō ſoluꝫ corpe. ſed etiam
mente. frater raymūdus ſeueri. qui pariſi⁹ in
confeſſione. thomā audiebat. iurauit. ꝙ in ſe
ptem annis quibꝫ fuerat ſecū in ſtudio ꝛ au=
dierat eum in confeſſione. ꝙ nunꝗ̄ conſenſit
in aliquā cogitationē carnalem. Quidā ali⁹
frater petrus nomine. qui in extremis cōfeſſi
onem ſuam audierat. generalē in predicatōe
ſua ad ꝑplum teſtimoniū referens ſue laudis
dixit. Q ſua confeſſio fuerat ſic pura ꝛ mūda
a carnis cogitatōne ſicut confeſſio vni⁹ pueri
paruuli. Idem teſtatus eſt frater bernardus
ſocius eius qui eum adhuc in cōfeſſione au=
dierat. Cui puritati tota vita ſua teſtimo=
niū ꝑhibuit veritatis q̄ ſic fuit virtutū acti=
bus dedita vt nullus cōtrarijs moribꝫ poſſit
eſſe collapſa. nā veriſil'e de eo cōptū ē. Q no=
cturno tpe hūane deputato q̄eti. poſt breuem
ſomnū in orōne pſtratus. impetrabat qḋ di=
ctando vel ſcribēdo docebat. Et preter illud
tempus modicū qḋ ſomno vel refectōni pro
valitudine corporis indulſiſſet. reliquū tp̄us
orōni lectioni dictamini. vel ſcribendis vo=
luminibꝫ occupabat. vt nullū tēpus eſſet va=
cuum qḋ non foret ſancta actione repletum.
¶ Tercio monſtrat̄ ſanctitas beati thome ex
finali ꝯſummatōne vt em̄ Ouidius in li. me
thamorphoſios cecinit. vltima ſemꝑ expectā
da dies homi. dicicqꝫ btūs añ obitū. nemo ſu
premaqꝫ funera. Felix itaqꝫ tranſitus thome
vltimiqꝫ diei ꝯſummatio fuit. mō qui ſeq̄tur.
Cū ſummus pōtifex gregorius decimus ge
nerale ꝯciliū induxiſſet celebrare lugduni ad
qḋ greci conuenire debebāt mandauit fratri
thome vt contra errores grecorū de quibus
erant in concilio cōuincendi opus quod fece

rat de mandato ſui predeceſſoris vrbani pa=
pe ad cōciliū ſecum deferret. Qḋ cum execu=
tioni vellet mandare. frater paulus de aqui=
la exiſtens neapoli. vidit in ſomnis nocte p̄=
cedēte diē quo dictus doctor debebat iter ar=
ripere. btm̄ paulū ingredientē ſcholas dicti
doctoris. cui cū occurreret interrogauit ipm̄
ſi bene expoſuerat ſuas ep̄las. qui dixit ei bn̄
expoſuiſti. Sed tempus eſt vt mecuꝫ venias
ad patriā. vbi melius intelliges. Et trahens
ipm̄ per cappam videbatur ipm̄ ſecuꝫ ducere.
quē thomas libenter ſequebatur. tunc frater
paulus clamans in ſomnis dicebat. ſuccurri
te fratres qꝛ frater thomas recedit. Et cū di=
cto clamore euigilās oīa alijs fratribꝫ enarra
uit. ipſe vero ſctūs thomas iter inchoans iuit
ꝑ campaniā verſus romā. Informatus autē
in itinere diuertit ad monaſteriuꝫ foſſe noue
quod cū ingrederetur dixit. hec requies mea
in ſeculuꝫ ſeculi. hic habitabo qm̄ elegi eam.
Cū vero cepiſſet grauius infirmari petijt ſa
cramenta eccleſie. cunqꝫ deportata fuiſſent il
la accepit ꝛ poſt modicum cum laude ꝛ bn̄=
dictione dei ſancta illa aīa faciliter diſceſſit a
corpore que ab angelis ad ſuperos fuit dela
ta ipm̄ vero corpus in eodem monaſterio ſe=
pultū honorificentiſſime. ad cuius exequias
multi nobiles ac religioſi tam p̄dicatores q̄ꝫ
minores ac alij cōuenerūt. nec defuit ibi vir=
tus diuina in miraculoꝝ operatione quādo
ſuperior dicti monaſterij patiēs in oculis cō
mendanſqꝫ ſe thome liberatus eſt. Et quidā
frater petrus. q̄rtanā patiens. meritis huius
ſanitatem recepit. ſicqꝫ ꝛ alij plurimi benefi=
cia ſanitatis impetrarūt. igitur hūc ſanctum
pio veneremur affectu. qui nūc ī celis cū xp̄o
letatur ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen.
¶ Sermo quadrageſimuſoctau⁹ de ſancto
nicholao famoſiſſimo confeſſoꝝ.

IN diebus ſuiſ pla
cuit deo. ex lib. eccleſiaſtici aſſu=
mit mater hec verba ſctā eccleſia
originaliter ibi. xliiij. ca. deſcripta. maximo
otio ſummoqꝫ ſtudio vnuſq̄ſqꝫ laborare de=
bet vt placeat ī oībꝫ vijs ſuis altiſſimo creato
ri nr̄o qm̄ eos q̄ ſtudent ſuā volūtatē implere
ꝛ in hoc ꝯplacere maieſtati ſue. nō ſolū in fu=
tura immortali vita. verūetiā ꝛ in p̄nti ſecu=
lo. ſublimiter magnificat ꝛ exaltat. q̄ſnā expli
care queat quāta ſit beatiſſimi nicholai glo=
ria. nō ſolū in illa ſocietate ſctōꝝ vbi pax ē ꝑ=
fecta. ꝛ poſſeſſio ſecura indeficiētis boni. ſed
adhuc in eccleſia militante. vbi ſpe currimus
ad hereditatē pmiſſaꝫ. vbiqꝫ pfecto celebreē
x

438

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nomē ſctiſſimi nicholai. vbiqꝫ illius miracu-
la fulgēt vbiqꝫ tandē a fidelibꝰ deuotōe ſin-
gulariſſima colit̃. qꝛ vero eiꝰ hodierna die fe-
ſtū celebrat̃ equū eſſe cenſui ad eiꝰ ingētes am-
pliſſimaſqꝫ laudes poꝛādas cū dei adiutoꝛio
oēm dare operā. de quo dicūt̃ verba ĩ thema-
te poſita ꝙ in diebus ſuis placuit deo. Et li-
cet hoc fuerit ꝓpter plurimas ṽtutes ſuas tñ
illis tres ṗcipuas colligemus quas explica-
re ſigillatim curabimus.

¶ Prima dicitur prudentia ſpiritualis.
¶ Secūda miſericoꝛdia proximalis.
¶ Tercia obſeruantia paſtoꝛalis.

¶ Qualiter beatus nicholaus placuit deo ꝓ-
pter prudentiam ſpūalem qua ſpreuit terre-
na ⁊ celeſtia concupiuit. ¶ Capitulū. i.

PRima bti nicholai virtus qua placuit
deo dꝛ prudētia ſpūalis. de hac dixit ſa-
piens ꝓuerbioꝝ. iij. ca. In omni poſſeſſione
tua acq̄re prudentiā. Et. xvi. ca. acq̄re prudē-
tiā qꝛ ṗcioſioꝛ ē argēto. ⁊ xp̄s Mattbei. x. ca.
Eſtote prudentes ſicut ſerpentes. eſt aūt hec
prudentia vt docet Ariſto. in. vi. ethi. Recta
rō agibiliū. qua homo in quibuſcūqꝫ agen-
dis finē cōſiderat. atqꝫ ad illū media cōuenie-
tia accomodat ⁊ diſponit. qꝛ vt boetius inq̄t
in. ij. de cōſolatione. qđ ante oculos ſitum eſt
nō ſufficit intueri. rerum exitus prudētia me-
titur. tamen vt ait Tho. ꝯa ſe. q. xlvij. triplex
prudentia diſtingui poteſt.

¶ Prima eſt falſa.
¶ Secunda vera.
¶ Tercia perfecta.

¶ Prima eſt prudentia falſa ꝑ ſimilitudinē
dicta que in malis ⁊ peccatoꝛibus rep̄itur. ⁊
de hac xp̄s Luce. xvi. ca. dixit. filij huius ſe-
culi prudentioꝛes filijs lucis in generatione
ſua ſunt ⁊ Paulus ad Roma. viij. ca. Prudē-
tia carnis moꝛs eſt. Cū eñ prudens ſit q̄ bñ
diſponit q̄ ſunt agenda ꝓpter aliquē bonū fi-
nem. Ille qui ꝓpter aliquē malū finē aliqua
diſponit cōgruētia illi fini habet falſam pru-
dentiā inquātū illud quod accipit ꝓ fine. nō
eſt verū bonū ſed ſꝫm ſimilitudinem. ſicut di-
citur aliq̄s bonus latro. Hoc eñ mō pōt ſꝫm
ſimilitudinē dici prudēs latro. qui conueniē-
tes vias inuenit ad latrocinandū. Secūda
ē prudētia vera. ſed impfecta. q̄ inuenit vias
accomodas ad finē bonū ſed eſt impfecta du-
pliciter. Uno modo qꝛ illud bonum qđ acci-
pit pro fine nō eſt cōmunis finis totius hu-
mane vite. ſed alicuiꝰ ſpālis negocij puta cū
aliquis adinuenit vias accomodas ad naui-
gandū vel negociādum dicitur prudēs nau-
ta vel negociatoꝛ. Alio mō prudentia dicitur
impfecta qꝛ defecit in principali actu prudē-
tis. puta cū aliq̄s bñ ꝯſiliatur ⁊ recte iudicat
de his q̄ ptinent ad totā vitā. ſed nō efficaci-
ter pcipit. ¶ Tercia ē prudētia vera ⁊ pfecta
Et hec eſt que recte conſiliatur ⁊ recte iudicat
ad bonum finem totius vite ac etiam perci-
pit. Et hec ĩ ſolis bonis reperit̃. de hac dicit
Sapiens Prouerb. i. ca. Prudētia ſeruabit
te vt eruaris a via mala. hec autē in pauciſſi-
mis reperitur. quoniā omnes pro maioꝛi pte
ſolliciti ſunt de terrenis ⁊ tpalibꝫ bonis. de q̄-
bus dicit̃ Baruth. iij. ca. Exquiſierūt prudē-
tiam que de terra eſt. Et de celeſtibꝫ aut nul-
la aut modica ē illis cura. Hi ſunt qui in die
iudicij videntes electos ⁊ amicos dei afflue-
re omni bonoꝝ copia. Et ſeipos cōſiderātes
eternis foꝛe deputatos ſupplicijs dicent illud
Sapiētie v. ca. Nos inſenſati vitā illoꝝ eſti-
mabamus inſaniā. ⁊ finem illoꝝ ſine hono-
re. Ecce quomō cōputati ſunt inter filios dei
⁊ inter ſanctos ſoꝛs illoꝝ ē. Propterea btūs
nicholaus prudentiam veram ſpūalem ⁊ ꝑ-
fectam ſectatus eſt. nam ex diuitibꝫ ⁊ ſanctis
parentibꝫ originem duxit. Cuius pater epifa-
nius mater ioāna ex ciuitate patere ciues cū
in primo iuuentutis ſue floꝛe eū genuiſſent
continenter viuentes celibem vitā duxerūt.
Hic prima die dum balnearet̃ erectus ſtetit
in peluī. inſuper quarta ⁊ ſexta feria ſemel tñ
ſugebat vbera. Factus aūt iuuenis alioꝛum
iuuenū deuitās laſciuias eccleſiaꝝ potius te-
rebat limina. Et quicquid ibidē de ſacra ſcri-
ptura ītelligere poterat memoꝛiter retinebat.
Parentibꝫ vero defunctis nō cogitauit vxo-
rem ducere non multiplicare diuitias nō ſa-
tiſfacere coꝛpoꝛis voluptati. ſed qualiter tan-
tā diuitiarū copiam. non ad laudem huma-
nam ſed ad laudem dei diſpenſaret. vt ſic the-
ſauriſaret theſauros in celo. iuxta p̄ceptū ſa-
luberrimū noſtri ſaluatoꝛis Matthei. vi. ca.
Nolite inquit theſauriſare vobis theſauros
in terra vbi fures effodiūt ⁊ furant̃. theſauri-
ſate vobis theſauros in celo. quo fur nō ap-
propiat neqꝫ tinea demolitur. Ad bona igit̃
ſempiterna dedicauit animū ⁊ ꝓ illis adipi-
ſcendis omnē adhibuit diligentiam.

¶ Qualiter ſanctus nicholaus ex miſericoꝛ-
dia ſubuenit ciui pauperi qui tres filias nu-
ptui tradidit ꝓpter elemoſinam quam nicho-
laus fecit. ¶ Capitulum. ij.

SEcūda beati nicholai virtus. qua pla-
cuit deo. dꝛ miſericoꝛdia ꝓximalis. de
hac redemptoꝛ mūdi dixit Matthei. v. ca. be-
ati miſericoꝛdes qm̄ ipi miſericoꝛdiā conſe-
quētur. Hanc Hiero. cōmendauit in ca. qui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

clementiam.lxxxvi.diſ. vbi ait. Qui clemētiā
nō habet nec indutus ē viſcera miſericordie.
ꝙuis ſpūalis ſit nō impleret legē xpi. ⁊ Am-
broſius eadē di.ca. i ſingulis.inq̄t. Miſeri
cordia ꝯmunis ē vſus. ideo ꝯmune ꝓceptuꝫ
omnibꝫ officijs. omnibꝫ etatibꝫ neceſſaria. ⁊
ab omnibꝫ deferēda. Non publicanus .non
miles excipit̄.nō agricola.nō vrbanus diues
⁊ pauꝑ oēs in cōmuni admonent̄. vt ꝯferant
nō habenti. Hāc miſericordiā in ſe fuiſſe bea
tus nicholaus aptiſſime demonſtrauit.dum
elemoſinā indigenti ⁊ in extrema neceſſitate
poſito ꝯuicino ſuo benigne tribuit habebat
ille tres filias virgines q̄s pre inopia ꝓſtitu
ere cogebat̄ vt ſic infami eaꝝ cōmertio aleret̄
Qō vt ad aures viri ſcti deuenit ſcelus ab-
horruit. ⁊ maſſam auri panno inuolutam in
domū eiꝰ ꝑ feneſtrā clam ꝓiecit clamq̄ꝫ receſ-
ſit. Mane ſurgēs hō maſſam auri reperit. ⁊
deo grās agēs primogenite nuptias celebra-
uit. Inde ad aliq̄s dies ſil̄e opus. dei famulꝰ
egit. Qō rurſum ille repiens ⁊ in laudes im-
menſas ꝓrūpens de cetero vigilare ꝓpoſuit.
vt ſciret q̄s eſſet q̄ ſue inopie ſubueniſſet.poſt
etiā paucos dies duplicatā auri maſſam i do
mū ꝓiecit. Ad cuiꝰ ſonitū ille excitatur. ⁊ ni-
cholaū fugientē inſeq̄tur taliq̄ꝫ voce alloqui
tur ſiſte gradum teq̄ꝫ aſpectui nō ſubtrahas
meo. Et accurrēs velocius nicholaū hūc eſſe
cognouit. Mox humi ꝓſtratus oſculari vo
lebat pedes eius. q̄ꝛ ille refugiēs ab eo petijt
ne factū alicui quādiu viueret reuelaret. In
hac vero elemoſina obſeruauit nicholaꝰ tres
illius conditiones neceſſarias.

Prima conditio quia fuit prompta.
Secunda quia fuit copioſa.
Tercia quia fuit ſecreta.

Prima conditio illius elemoſine fuit ꝓmpta
q̄ꝛ nō multis precibus data vel impetrata.in
quit Seneca.libro de beneficijs. Ingratuꝫ
eſt beneficiū quod diu inter ꝑantis manꝰ he
ſit. Et idem. Nulla res carius emitur q̄ꝫ que
precibus empta eſt. Et licet deo grata ſit ele-
moſina que datur pauperibus illam petenti-
bus. Gratiſſima tamen eſt conſpectui ſuo cū
tribuitur pauperi. ⁊ egeno.pre verecūdia pe-
tere non audenti. Ex hoc ait Ambro.libro.i.
de officijs. Sunt multi qui malūt miſeria ta
cite egeſtatis aſtringi q̄ꝫ publica petitione cō
fundi. hi querendi ſunt ⁊ adiuuādi. vt ꝑ hoc
amplius gaudeant. q̄ꝛ paupertati conſulāt ⁊
pudori. Secūda cōditio illius elemoſine
fuit copioſa. qm̄ tantū dedit quantū ſufficere
iudicauit pro puellis virginibꝫ maritandis
ſm̄ cōſtitutionem Thobie.q. iiij.ca.ait. Si
multū tibi fuerit abūdanter tribue. Tercia
cōditio fuit ſecreta. q̄ꝛ obſeruauit documen-
tū ſaluatoris noſtri q̄ Mathei.v. cap. dixit.
Cuꝫ facis elemoſinam noli tuba canere ſicut
ypocrite faciūt o q̄nta tepiditate his tpibꝫ du
cūtur mortales in quibꝫ charitas non ſoluꝫ
friguit. Sed vt videt̄ penitus ē extincta.oēs
q̄ ſua ſunt q̄runt oēs tm̄ ſeipſos diligunt.q̄
re vera etiā gentilium voce confundi merito
pñt.inq̄t Seneca ad lucillū. nō poteſt quiſq̄ꝫ
beate degere. qui ſe tm̄ intuet̄ q̄ oīa ad vtilita
tes ſuas ꝯuertit.alteri viuas oportet.ſi vis vi
uere tibi. Et idē in li.de beata vita. Vbicūq̄ꝫ
homo eſt beneficio locus eſt. Et Ouidius li
bro de ponto. Regia crede mihi res eſt ſuc-
currere lapſis. Conueniens homini hoīem
ſeruare voluptas.ſed ꝑter voces ⁊ documen-
ta paganoꝝ.aſſunt nobis xpi ⁊ ſanctoꝝ mo-
nita pariter ⁊ exempla.inter que vnuꝫ quod
de beato nicholao iam prediximus notabile
valde eſt ac ſingulare.

Qualiter beatus nicholaus obſ̄uauit of-
ficium boni paſtoris.circa regimen animaꝝ
ꝓmotus ad tempalem dignitatem ex volūta
te dei. Capitulū.iij.

Tercia virtus q̄ placuit deo almus con
feſſor nicholaus dr̄ obſeruantia paſto-
ralis.obſeruauit q̄dem officiū paſtoris boni
circa curam ⁊ regimen animarum. qō oſten
dimus tripliciter.

Primo in ſua promotione.
Secūdo in pauperꝝ ſubuentione.
Tercio in populi doctrinatione.

Primo oſtendimus btūm nicholaū fuiſſe
paſtorē bonū in ſua promotione.nō eñ ꝓmo
tus fuit ad epalem dignitatē prece vel precio
vt fieri ſolet tpibꝫ his malignis. ſed cū humi
litate acceptauit onus regiminis vocatus ad
illud ex diſpenſatōne diuina.hodierna vero
die nullus ꝓmouet̄ inuitus.immo eccleſiaſti
ca bñficia ⁊ dignitates nō niſi importune pe
tentibus diſpenſantur. Ex quo facti ſunt ho
mines ambitioſi. ⁊ dū ſuſcipiunt cathedram
paſtoralē nō niſi de terrenis ⁊ tranſitorijs cu
rant. Sed audiāt id qō Criſo.ſcribit diſ.xl.
ca.multi.in fi. Quicūq̄ꝫ deſiderauerit prima
tū in terra inueniet ꝯfuſionē in celo nec inter
ſeruos xpi ꝯputabit̄ q̄ de primatu tractaue-
rit. Ad btm̄ itaq̄ꝫ nicholaū redeūtes ꝯſidere-
mus q̄liter epalē honorē ſuſcepit defuncto q̄
dem epo mirree ciuitatis. vbi ipe morabatur
cōuenerūt epi ꝯuicini illi eccleſie de epo ꝓui
ſuri. Aderat inter eos q̄dam magne auctori-
tatis eps. ad cuiꝰ electionē oīm ſnīa depende
bat.cum ergo cunctos ieiunijs ⁊ orationibꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſnſiſtere monuiſſet. nocte illa vocē audiuit di
centem ſibi. vt hora matutinali fores eccleſie
obſeruaret. ⁊ quē primū ad eccleſiā cui nomē
nicholaus :venire conſpiceret ipm in epm cō
ſecraret. hoc ergo ⁊ alijs reuelās epis ammo=
nuit vt oēs orōni inſiſterent ⁊ ipe ꝑ foribꝫ ex
cubaret. Et ecce hora matutinali quaſi a deo
miſſus ante oēs ad eccleſiā nicholaus ꝓpera
uit. quē apprehendēs eps dixit ei. qd̄ tibi no=
men ē. ille vt erat colūbina ſimplicitate ple=
nus: inclinato capite inquit veſtre ſanctitatis
ſeruus nicholaus. quē in eccleſiā ducēs licet
plurimū renitentem. in cathedra collocauit.
neqꝫ in hoc rep̄henſibilē ipm quiſpiā iudicet
qui paſſus ē in cathedra collocari cū agnoue
rit hoc ex dei volūtate ꝓueniſſe. etiāꝫ cum ab
epis ibidem cōgregatis rationabiliter coge=
retur. Nam vt ſcribit̄. viij. q. i. ca. in ſcriptu=
ris. Si is qui valet omnipotentis dei oues
paſcere renuit. oſtendit ſe ſummū non amare
paſtorē. Accepto itaqꝫ a nicholao pontifica=
tu s officio ſectabat̄ in omnibꝫ humilitatem.
grauitatem. ꝑuigilabat in orōne corpus ma
cerabat. mulierū vitabat ꝯſortia. affabilis in
ſuſcipiēdo. efficax in loq̄ndo. alacer in exhor
tando. ſeuerus in corripiēdo. Et vt in croni
cis legitur. fuit tp̄e ~~conſtantini ſecūdi filij~~ cō
ſtantini magni. Et iulij pape qui congrega=
uit ſinodum apud niceam trecētorū decem ⁊
octo patrū ꝯtra arrium de qua ſcribit̄. xv. di.
ca. canones. Et ibi fuit nicholaus. cuius tp̄e
floruerūt Euſebius eps vercellenſis. Illaris
eps pictauienſis. Antonius magnꝰ. ⁊ Ma=
charius. ¶ Secūdo oſtendimus beatiſſimū
nicholaū fuiſſe paſtorē bonū in pauperꝝ ſub=
uentione. nam vt dicit Hiero. ad nepotianū
⁊ ponit̄ in decretis. xij. q. ij. ca. gloria. Gloria
epi ē pauperꝝ opibꝫ ꝓuidere: ignominia ſacer
dotis ē ꝓprijs ſtudere diuitijs. Et in ca. aurꝝ.
xij. q. ij. Ambro. ait. aurū habet eccleſia non
vt ſeruet ſed vt eroget. Ex hoc ſanctiſſimus
nicholaus de paupibꝫ ſpecialiter curāꝫ ſuſce
pit ob qd̄ pijſſimus deus menſurāꝫ tritici ab
eo ſuſcepti miraculo ſe ſupꝑpleuit. Quodā nā=
qꝫ tempe totam ꝓuinciam ſancti nicholai. fa
mes valida ꝑtulit. ita vt omnibꝫ deficerēt ali
menta. Audiens aūt vir dei naues onuſtas
tritico applicuiſſe portui illuc ſtatim ꝓficiſci
tur. Et rogās nautas vt ſaltē in centum mo=
dijs ꝑ quālibet nauē fame ꝑiclitantibꝫ ſubue
nirent. cū illi rn̄diſſent nō audemus pater. qꝛ
menſuratū alexandrie oportet in horrea im=
ꝑatoris nos reddere. ſanctus inq̄t facite nūc
qd̄ dico. Et vobis in dei veritate ꝓmitto. qꝛ
nullā minoratione habebitis apud regiū ex=
actorem. Qd̄ cū feciſſent ⁊ eandē mēſurā ale=
xandrie quā acceperāt reddidiſſent miniſtris
imꝑatoris miraculū referūt. ⁊ deum in ſuo fa
mulo magnifica laude attollunt. frumentūꝫ
aūt vnius cuiuſqꝫ indigentiam vir dei diſtri
buit ita vt miraculoſe duobꝫ annis nō tm̄ ad
victum ſufficeret ſed etiam ad vſum ſeminis
abūdaret. ¶ Tercio oñdimꝰ btm̄ nicholaum
fuiſſe paſtorē bonū in ꝑpl'i doctrinatione. nō
em̄ neglexit populū ſibi ſubiectū paſcere ci=
bo ſpūali q̄nimmo cū regio illa idolis deſer=
uiſſet. adhuc poſt cōuerſionē ad xp̄m popu=
lus nephande dyane adhuc deſeruiebat. Et
ſub quadā arbore illi ꝯſecrata quoſdāꝫ ritus
gentiū exercebat. quē ritū de om̄ibꝫ finibꝫ vir
dei expulit ipamqꝫ arborem ſ̄cidi mandauit.
Tandē in ꝑſeuerantia bonorꝫ operū feliciter
ad xp̄m migrauit. Et vt ſcribit̄ in eius legen=
da ante aīe exitū āgelos ad ſe veniētes vidit.
Et dicto pſalmo. In te dñe ſperaui vſqꝫ i ma
nus tuas dñe cōmendo ſpm̄ meum. tradidit
ſpūm. āno dñi. ccc. lxiij. vbi apud terrigenas
celeſtis audita eſt melodia. Corpus itaqꝫ ho
norifice in tumba marmorea repoſitum fuit
qd̄ tandē barū tranſlatū fuit. anno dñi. M.
lxxxvij. O igit̄ felix aīa nicholai. q̄ pacto hu
ius breuis tp̄is curſu. tandem celeſtia regna
petiuit. ibi cōgaudet xp̄o ⁊ omnibꝫ electis ꝑ
infinita ſecula ſeculorꝫ. Amen.

¶ Sermo q̄dragesimuſnonus de tribꝫ pri=
uilegijs beati ſtephani ꝓthomartyris. q̄ coo
perante xp̄o eum glorioſum fecerunt.

Video celos aper
tos ⁊ ieſum ſtantē a dextris virtu
tis dei. Scribūtur hec ꝟba Actu.
vij. ca. ⁊ in ep̄la ꝑ̄ſentis ſolennitatis. in tribu
latione poſitis ac laborantibꝫ quibuſcūqꝫ ꝑ
diuino amore. nūq̄ꝫ deeſt auxiliū ſupne gra=
tie. qua fit. vt quecunqꝫ ardua ⁊ difficillima
non ſolū nō moleſte. ſed equo animo ac iocū=
diſſimo ferant. nihil em̄ terribilius ē morte.
quā tm̄ amici dei etiam violentāꝫ paſſi ſunt ꝑ
xp̄o gaudētes. Ecce in promptu occurrit no
bis exemplū ſtephani prothomartyris. q̄ in
etate florenti lapidationis martyriū patien=
tiſſime tolerauit. cui cum ex debito teneamur
honorem queꝫ poſſumus exhibere. vt ſic va=
leamus interueniētibꝫ eius meritis vite ipi
imitatores fieri. hodierna die ad illū ſermo=
nē vertemus. qui vidit xp̄um ſtantē a dextris
dei paratiſſimū ad eū adiuuandū. ꝓut ipe re
tulit in verbis a nobis ꝓ̄miſſis. In quibꝫ tria
bt̄i ſtephani ꝓuilegia diſtinguemꝰ. q̄ coopan
te xp̄o eū celeberrimū glioſiſſimūqꝫ oſtendūt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf